

- 3) Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007 i pkt 2 załącznika do tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem 2016/2338,

należy interpretować w ten sposób, że:

rekompensaty w zakresie wyniku finansowego netto, dodatniego lub ujemnego, uzyskanego jako rezultat kosztów i przychodów, które powstały przy wypełnianiu określonych na podstawie zasad ogólnych zobowiązań taryfowych mających na celu ustalenie taryf maksymalnych dla niektórych kategorii pasażerów, powinny być przyznawane zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 i 6 oraz w załączniku do tego rozporządzenia, tak by zapobiec nadmiernym rekompensatom. Wysokość rekompensaty nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej wynikowi finansowemu netto, który jest równoważny sumie wpływów, pozytywnych czy negatywnych, jakie wypełnianie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych wywiera na koszty i przychody podmiotu świadczącego usługi publiczne, przy czym ów wpływ jest oceniany przez porównanie stanu, w którym zobowiązanie z tytułu świadczenia usług publicznych jest wypełniane, ze stanem, jaki istniałby w przypadku niewypełnienia zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Niderlandy) – E. K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-624/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/109/WE – Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi – Zakres stosowania – Obywatel państwa trzeciego posiadający prawo pobytu na podstawie art. 20 TFUE – Artykuł 3 ust. 2 lit. e) – Zamieszkiwanie jedynie tymczasowo – Pojęcie autonomiczne prawa Unii]

(2022/C 408/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.K.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie zamieszkiwania „jedynie tymczasowo” jest pojęciem autonomicznym prawa Unii, które podlega jednolitej wykładni na terytorium wszystkich państw członkowskich.
- 2) Artykuł 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2003/109 należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie zamieszkiwania „jedynie tymczasowo” nie obejmuje pobytu obywatela państwa trzeciego na podstawie art. 20 TFUE na terytorium państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada dany obywatel Unii.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.